

Република Србија

УПРАВНИ СУД

ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ

II-4 У.54/11

Дана: 13.12.2012. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судијским помоћником Бисерком Савић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Скупштине стамбене зграде у ..., ..., коју заступа Снежица Живановић – Шкаро, адвокат из Ниша, Страхињића Бана, ПЦ „Амбасадор“, локал 6, ради поништаја решења туженог Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Сектора за грађевинарство и инвестиционе пројекте, Нишавски управни округ - Ниш, број 220-35-00147/2007-04 од 03.11.2010. године, чији је следбеник Министарство грађевинарства и урбанизма, са заинтересованим лицем А.А. из ..., ..., у предмету грађевинском, након одржане усмене и јавне расправе дана 07.12.2012. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем туженог Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Сектора за грађевинарство и

инвестиционе пројекте, Нишавски управни округ - Ниш, број 220-35-00147/2007-04 од 03.11.2010. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Управе за планирање и изградњу Града Ниша, број 351-963/2005-06 од 11.12.2007. године, којим је одбијен као неоснован, предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем ове Управе, број 351-963/2005-06 од 20.03.2006. године.

Тужилац тужбом наводи да у управном поступку чињенично стање није правилно утврђено, наводећи да је решењем првостепеног органа од 20.03.2006. године, заинтересованом лицу одобрена реконструкција стана, којом се заправо врши претварање таванског простора изнад тог стана у стамбени део, при чему тужени орган не прихвата чињеницу да је тавански простор заједнички део стамбене зграде и да су сви етажни власници у овој згради заједнички власници тог заједничког простора који служи за одржавање кровне конструкције који се налази изнад станова на свим етажама, те да на том простору имају право располагања. Истиче да је тужилац са Агенцијом „Б.Б.“ из ... закључио Уговор о регулисању међусобних права и обавеза у вези са надградњом поткровља предметне зграде и реконструкцијом равног крова у коси кров, као и да је потом закључен анекс овог уговора којим је прецизиран израз „надградња поткровља“ изразом „доградња и надоградња (у једној етажи), ради покривања проходних тераса са изградом кровне конструкције“, те да заинтересовано лице, као правни следбеник инвеститора, није могао да стекне право својине на таванском простору. Указује да изведена реконструкција предметног стана нарушава изглед зграде и угрожава кровну конструкцију стана суседног власника. Предлаже да Суд оспорено решење поништи као незаконито.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да остаје у свему при наводима из образложења оспореног решења и предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану, тим пре што се у тужби ништа ново не наводи, а да већ није истицано и цењено у жалбеном поступку.

Заинтересовано лице је дало одговор на тужбу, у коме је навело да је

предузеће „Б.Б.“ било инвеститор надградње предметне зграде, а да је купац стана број ... и ... био В.В. из ..., да је 31.07.2002. године на име В.В. издата урбанистичка дозвола за претварање дела таванског простора изнад постојећег стана број ... на петом спрату, а затим и грађевинска дозвола 17.09.2003. године. По завршетку изградње издата је и употребна дозвола 19.05.2004. године, дозвољено је претварање таванског простора у стамбени простор, који је заинтересовано лице купило од В.В., а решењем надлежне управе од 20.03.2006. године (чије се понављање тражи), одобрена му је реконструкција купљеног стана, па се, у конкретном случају, не ради о доградњи на стамбеној згради, како то тврди тужилац, већ се ради о реконструкцији постојећег стана. Истиче да радовима на стану није вршио било какву промену у простору, већ да су ти радови извршени на крову, који јесте заједнички део зграде, али да су део крова изнад његовог стана и тавански простор доступни само њему, као и да су се његове прве комшије писмено изјасниле да их реконструкција његовог стана ни на који начин не угрожава. Предлаже да Суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у одсуству уредно позваног туженог органа и уредно позваног заинтересованог лица, одржао усмену, јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09), на којој је пуномоћник тужиоца изјавио да остаје у свему при наводима из тужбе, посебно указујући да је битна чињеница та што су све грађевинске дозволе издате на име В.В.. Доставио је Суду решење Општинског суда у Нишу, као земљишнокњижног, Дн. ... од 23.03.2002. године, којим је на предметној згради евидентирано етажно издвајање посебних делова дограђеног спрата – други ниво, међу којима је и стан број 33 који се састоји од дневне собе, кухиње, купатила и терасе и припадајућег таванског простора у површини од 24,07 мкв и који је уписан на име В.В., записник предузећа за вештачење и инвестициону изградњу „Г.Г.“ из ..., број ... од 08.05.2001. године, о техничком прегледу изведених радова и земљишнокњижни уложак број ... КО Предложио је да Суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито. Трошкове је тражио, за таксу за тужбу у предмету Управног суда I-3 У.2904/10 у износу од 980,00 динара, за награду адвокату за писање тужбе у том предмету,

у износу од 5.000,00 динара, за таксу за пресуду у истом предмету у износу од 260,00 динара, за награду адвокату за писање тужбе у овом управном спору, у износу од 6.000,00 динара и за приступ на расправу, у износу од 10.500,00 динара.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа, одговора на тужбу заинтересованог лица и речи пуномоћника тужиоца на усменој, јавној расправи, Управни суд налази:

Тужба је неоснована.

Из списка предмета произлази да је тужилац закључио Уговор о регулисању међусобних права и обавеза са Агенцијом „Б.Б.“ из ... , Ов.бр. ... од 14.02.2000. године, којим се регулишу међусобни односи у вези са надградњом поткровља и реконструкцијом равног крова у коси кров, на згради ... у ..., те да је потом закључен анекс овог Уговора, Ов.бр. ... од 04.04.2000. године, којим је прецизиран израз „надградња поткровља“ изразом „доградња и надоградња (у једној етажи), ради покривања проходних тераса са израдом кровне конструкције“. Даље, из списка предмета произлази, што међу странкама није спорно, да је Агенција „Б.Б.“ продала предметни стан В.В., који се на истом укњижио као земљишнокњижни власник, као и да је решењем Општинског суда у Нишу, Дн. ... од 24.06.2004. године, дозвољено претварање таванског простора припадајућег стана број ... у згради број ..., на катастарској парцели број ..., у стамбени простор, који постаје саставни део стана број ..., сада са укупном површином од 57,87 м кв, власништво В.В.. Заинтересовано лице је, као купац, са В.В. закључио уговор о купопродаји предметног стана, укупне површине 57,87 м кв, који је оверен пред Општинским судом у Нишу дана 08.07.2005. године под бројем Ов. ..., те са на истом укњижио као земљишнокњижни власник, а потом му је, коначним решењем Управе за планирање и изградњу Града Ниша Уп.бр.351-963/2005-06 од 20.03.2006. године, одобрена реконструкција предметног стана, јер су били испуњени услови прописани чланом 91. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број

47/2003).

Одредбом члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97...31/01), прописано је да ће се поступак окончан решењем против кога нема редовног правног средства у поступку (коначно решење), поновити ако лицу које је требало да учествује у својству странке није била дата могућност да учествује у поступку.

Код оваквог чињеничног и правног стања, правилно је, по налагању Управног суда, одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца, налазећи да је правилно закључио првостепени орган, да у конкретном случају нису испуњени услови за понављање поступка на основу цитиране одредбе члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку. Ово с тога што је у проведеном поступку утврђено да је заинтересованом лицу Михајлу Стојановићу из Зајечара одобрена реконструкција предметног стана, као земљишнокњижном власнику, уписаном у земљишнокњижни уложак, извод број 3933, издат од стране Општинског суда у Нишу, дана 17.06.2005. године, који се налази у списима предмета, јер су били испуњени услови прописани чланом 91. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“ број 47/2003), те да тужилац није требало да у проведеном поступку учествује као странка, јер се не ради о таванском простору као заједничкој својини свих станара, већ о засебној стамбеној целини у искључивој својини заинтересованог лица.

Остали наводи тужбе којима се побија законитост оспореног решења, по оцени суда, нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари, при чему су исти већ били истицани у жалби и као такви били предмет правилне оцене туженог органа, због чега нису посебно образлагани овом пресудом.

По оцени суда, оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужилаца, па је суд, на основу члана 40. став 2. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“ број 111/09) одбио тужбу као

неосновану, одлучујући као у ставу I диспозитива.

Будући да је тужба тужиоца одбијена, суд је, на основу члана 67. Закона о управним споровима, одбио његов захтев за накнаду трошкова управног спора, у смислу члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11), а у вези са чланом 74. Закона о управним споровима, одлучујући као ставу II диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 13.12.2012. године, II-4 У.54/11

Записничар

Бисерка Савић,с.р.

Председник већа-судија

Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БС